

Joannes de Anania super primo Decretalium. 2
 Lectura preclara do. Joan.

de Anania in primum librum Decretalium, nunc primum in lucem emissa.

SUMMARIVM.

1. Papa quibus se vocet nominibus.
2. Papa quos filios, et quos subiectos nunciet.
3. Scholares an veniant doctorum appellatione.
4. Scholaris consideratio qualis esse debeat.

Mota est Anania quod ista videtur nona conspilatione: quia precesserunt quinque conspilationes, videlicet per Joan. And. Et iste Gregorius vocabatur primo Hugo de Canaria, et fuit Campanus, sicut Innocentius tertius. Quare mutatur nomen. Papa, et quod sit licita mutatio nominis, in quolibet contingit deest. Sic in principio. Cuius in quibus habetur etiam de mutacione signorum quo etiam per Bald. in l. i. C. que res vendi non possunt. Tangunt etiam doct. an sit licitum arguere a nomine proprio, vel appellatione de quo etiam per Legistas in rubrica solam. Et subdit hic do. Ant. quod dicitur nomen datum ab ecclesie curate habito signato, si de facili est reducibile ad actum. Et per hoc forte possunt reduci ad concordiam opinionum doct. de quibus in c. de multa. de preb. et licet canonice elect. lib. vi. in illo verbo. vtr. ecclesia dicitur parochialis, que est parochialis habita, et non actum.

Hec saluatio Gregorii dividitur in tres partes. Primum ponitur quis scribit. Secundo cui scribitur. Tertio quid optat. Secunda ibi dilectio. Tertia ibi salutatio.

1. **C**irca quod Papa appellat se episcopum, et forum. Et pro eius multiplici nomine vide Archidiacon. in c. de consuet. lib. vi. pondera, quia Papa a alio scribendo preponit nomen suum, loquitur in plurali, et not. glo. in c. gratia. de consuet. contra de e. quosdam de presumptio. dicit ibi. quod procedit tempore modernis ecclesie. In primitiva vero quandoque se postponat. Et quod dilectissimis, quo tempore Imperator permittebat se Papa, hodie secus, de quo Gregorius, Victor, et in Victor. C. de summi. et in c. in tit. Imperatoris Rothario Eugenio Papa. in lib. secundo. C. de quod fertur sanctus Gregorius fuisse primus, qui scripsit hanc clausulam, ves, eps servus servorum Dei. et. Et fecit ex nimia simplicitate, et ab eo extra omnes Romanos pontifices ea sunt officia tantum de stylo curie, et si non apponatur, censetur rescriptum falsum. Ipse etiam Gregorius ex simplicitate nimia sepe de se loquebatur in singulari nunc. xv. et de c. r. fal. capam gratia. secundum Joannem Andream.

2. **C**irca quod Papa appellat subiectos laicos, et clericos in dignitate non possessos filios, et sunt filii spirituales non carnales. In c. gratia. de preb. Et sic sunt filii in Christo et non in carne. Istud in verbum, in Christo, non exprimit nisi quando Papa scribit mulieribus. De quo vide Spe. de rescrip. prebenas. Gratiano in princ. Et procedit istud etiam quando Papa scribitur in scriptis dato quod in illa essent aliqui qui debent vocari fratres, puta hec sunt episcopi. In capam gratia de c. r. fal. Et per hoc colligitur una limitatio ad eam quod gratia. de c. r. fal.

3. **C**irca quod appellatione doctorum non comprehenduntur scholares, nec contra. Dicit tamen Egidius quod in materia iudiciali et promissa doctoribus et scholaribus appellatione scholaris comprehenditur doctor, per c. de iud. de iud. Sed Jo. And. dicit hoc posse procedere in materia iudiciali sicut scilicet. Dicit do. Ant. quod si aliquis est doctor et scholaris in cunctis facultatibus et sumus in facultatibus, quod procedit opinio et iudicialis scilicet. Hec etiam voluit Bald. in auct. habita. C. de fil. pro parte. do. Jo. de Imo. dicit quod nunquam comprehenditur propter communem suum in modum loquendi. Et ex his potest inferri an principaliter et cessum scholaribus est datur ad doctorum, et contrarie quo hic per doct. per legistas in l. in fin. solam. Tangunt etiam de licentiatione quo per Bald. in auct. habita.

Circa modum salutandi et benedicendi, et de multiplici modo salutandi in personarum diversitatibus, vide in Spe. in oratione ante formam. De effectu autem salutacionis, et benedictionis tangit occ. hic, et plenus in salutacione. Secuti. No. text. qui mittunt quod volens bene studere debet plura considerare. Primo quod dignum locum aptum patet in verbo Bononie. Secundo quod dignum personam idem non patet in verbo doctores. Tertio quod vacet studio patet in verbo scholaribus. Edictio hic, que dicitur Barina. Quarto quod ad omnia se non datur patet in verbo vniuersis. Quinto quod continet studium patet in verbo consuetudinis, quia doctrina scholaris interpellata parit, et inuicem viget. In Jo. and. in salutacione. Secuti. qui per hoc allegat text. in l. legatis seruis. in y. contrariis. ff. de legat. Potest etiam addi id. quod habet in l. de iudicibus. ff. de iudicibus. hinc que per illam dicit Bald. in l. de a. e. domiani. C. ad hoc. videlicet licet quod quis sit aptus ad scribendum, quod studia artificialia naturalibus ingenio conueniunt, et alios sumptus et expensas perducunt, imbeciles sunt. C. de gl. in doct. contra doctores, qui habent multa superflua. Circa quod vide glo. in eam sit ars artium. de c. et quali. Et pondera, quia gl. ponit dicit se diligentes et studentes sic appellatione studentium non comprehenduntur doctores. Quod est verum, in domi. Sicut de quo hic plene per eum.

Circa super verbo seruis, hic personam, per quas alius acquiritur. De multis aliis vide hic do. Barto. et plene per Bald. in l. C. per quas personam arqui. subicitur. ante de notario. In in c. de summi. de conu. r. conu. tenet quod non, nisi in casibus expressis in iure. Et idem voluit glo. in c. quando d. de iur. lib. vi. Sed Bara. met. contrarium in l. ff. rem. pnp. fal. de. Bald. not. in l. non enim. ff. de adopt. dicit dicitur Innocentius esse verum regulariter, et saluatur dicitur Barto. in multis casibus, de quibus ibi per eum.

SUMMARIVM.

1. Quotidie fieri quando quid dicatur.
2. Extraneas que recepte sint, que non.
3. Rex absogata an debeat allegari.

Gregorius. Imitando ordinem Aristonisi in l. ff. de org. iur. Primum ponit eordium in quo ostendit generaliter causam, et rationem iuris, et ciues. Secundo ponitur narratio, in qua ostendit specialem causam promulgationis huius conspilationis. Tertio concludit, et confirmat presentem conspilationem, et aliam fieri prohibet. Secunda ibi, sane. Tertia ibi, delecta. Prima subditur, quod primo ponit qualitatem creationis hominis. Secundo ponit prauitatem hominis ad peccatum, unde peccat. Tertio de quo tempore. Secunda subdit effrenata. Tertia ibi, id. et. Circa quod illud dicitur quotidie fieri, quod sit aliquid interuallo interpositum, quia non semper oes sunt in litigio. Sicut potest dici quod illud hic non probatur, quia ista conspilatione virginitatis ad eos, et ad oes semper sunt litigia, licet non quo ad istum vel illum. Et inducuntur ista per doct. ad saluandum textus, qui dicunt aliquid fuisse semper, vel quotidie, centum: sive interuallo facti, de quo etiam in c. et parte. de cler. non resid. in c. licet causam. de probat. Et addit bonam glo. in l. in iudicibus, et de consec. dist. y. num. q. et in l. in quibus ita. de condita. demouit.

Sane. Hic Gregorius ponit intentionem suam, in qua, in l. de c. r. dicit nos velle, qui gaudent beneficiis, modum reddere nos benedictos, dum dicit, ad communem utilitatem. Reddit nos amicos, dum dicit, ad adiacentem. Jo. And. dicit quod hic conueniunt hoc opus principaliter propter duo. Primum propter dispensationem antiq. iurum constitutionum. Secundo propter utilitatem notarum constitutionum.

4. **C**irca quod extraneas, que non sunt inserte in corpore iuris, non datur fidem. De quo in c. pastoralis. de re iud. de iud. Et idem dicit Bar. in l. cum prolati. de re iud. quod sententia lata contra tenorem extraneas val. et. Ita quod sit expressus error. Illud idem voluit Bald. in c. de iudicibus, quod testes sunt not. ff. Quod dicit do. Ant. off. verum, nisi talis extraneas esset notorie nota, et esset illa, et crederetur, vel nisi esset in iudicio de illo iam facta fides. Primum qua facit quod habetur in c. de iud. de re iud. Et stud.

